

„Kálvária szoborcsoport és Szent Vendel-szobor”

(Etyek Települési Értéktár Bizottság 2/2022. (II.1.) ETÉB határozatával értéktárba vette)

Az etyeki Szent Vendel-szobor 1779-ben került felállításra, jelenlegi helyén Nepomuki Szent János szobrával együtt. Később a két szobor mögötti dombon 1825-ben állították fel a kálváriát és a tizennégy stációt, melyek képei vaslemezekre, bádogra voltak festve. Eredeti alkotójuk ismeretlen.

Az ötvenes években lerombolták, ledöntötték az alkotásokat, a kálvária bejáratánál látható Szent Vendel sokáig fej nélkül, bárányát nélkülözve állt, a párjaként felállított Nepomuki Szent János szobrot teljesen ledöntötték, a kereszteken látható két latornak pedig a lábfeje hiányzott.

A ledöntött stációk és alkotások fűvel benőttek, szétszórva hevertek. 1999-ben adománygyűjtés kezdődött a helyreállításra, amihez jelentős összegű adományok érkeztek. Az adományok mellett a Nemzeti Örökség Minisztériuma támogatásával valósulhatott meg a helyreállítás. Alig

egy év alatt gyűlt össze a restauráláshoz, felújításhoz szükséges összeg.

A restaurálást Rákos Péter, Sütő József és Mészáros János restaurátorok végezték, a stációkon lévő alumínium kereszteteket Vendli Péter készítette. A stációk képeit – mozaikból – Csókos Varga Györgyi Magyar Örökség-díjas képzőművész készítette.

A kálvária elrendezésére jellemző, hogy a domb jobb alsó részéből induló stációsor a dombra fölértve körben megkerüli a feszületeket, majd jobb oldalon visszatér. A mintegy 150 cm magas mészkő pilléreket mozaikképek díszítik. A domb tetején kőtalapzaton alakos kőfeszületek állnak. A középső magasabb kereszt talapzatán vörösmészkő feliratos tábla alatt az eredeti (olvashatatlaná erodált) felirat áll.

Országos jelentőségű, védett műemlék, mely az egyedülálló mozaik stációképekkel a kulturális örökség tárgyi javát képezi.

